

# Бъдеще за Америка и 18 юли 2020 г. – Числото четири

Jeff Pippenger

2023-09-19

## 1863

Вестта на осма и девета глава от книгата на Даниил, представени чрез реката Улай, бе разпечатана през 1798 година. Пророчеството на осма глава бе изтълкувано в девета глава от Гавриил, но едва след като Даниил бе отправил молитва, която се счита за една от най-значимите човешки молитви в Библията. В тази молитва Даниил посочва, че е осъзнал, че запустението на Ерусалим ще продължи седемдесет години според онова, което бе открил в книгата на Еремия.

В първата година на Дарий, сина на Асуир, от мидийски род, който бе поставен за цар над царството на халдейците, в първата година от царуването му аз, Даниил, разбрах от книгите броя на годините, за които Господното слово бе дошло към пророк Еремия — че Той щеше да изпълни седемдесет години в запустенията на Ерусалим. Даниил 9:1, 2.

Еремия също посочи, че в края на онези седемдесет години Валтасар ще умре, когато Кир, генералът на Дарий, завладее Вавилон.

И цялата тая земя ще стане запустение и ужас; и тия народи ще служат на вавилонския цар седемдесет години. И ще стане така, че когато се изпълнят седемдесетте години, ще накажа вавилонския цар и оня народ, казва Господ, за беззаконието им, и халдейската земя, и ще я превърна във вечно запустение. Еремия 25:11, 12.

Даниил също така установи, че седемдесетте години на опустошение бяха изпълнение на едно пророчество, записано от Моисей.

Да, целият Израил престъпи Твоя закон, като се отклони, за да не слуша Твоя глас; затова проклятието се изля върху нас, и клетвата, която е записана в закона на Моисей, Божия служител, понеже съгрешихме против Него. И Той утвърди думите Си, които говори против нас и против нашите съдии, които ни съдеха, като докара върху нас голямо зло; защото под цялото небе не е ставало такова, каквото стана над Ерусалим. Както е писано в закона на Моисей, всичкото това зло дойде върху нас; но ние не отправихме молитвата си пред Господа, нашия Бог, за да се отвърнем от беззаконията си и да разберем Твоята истина. Даниил 9:11–13.

„Клетвата“, която Израил бе нарушил и която породила „проклятието“, беше „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава. Думата, преведена като „седем пъти“ в Левит двадесет и шеста глава, е същата еврейска дума, която в Даниил девета глава е преведена като „клетва“. Мойсеевата клетва, представена чрез думата, преведена като „седем пъти“, е първото времево пророчество, открито от Уилям Милър, и то беше първата от неговите основополагащи истини, която бе оставена настрана през 1863 година. Уилям Милър

представляваше Илия, и това е потвърдено от Духа на пророчеството.

„Хиляди бяха доведени да приемат истината, проповядвана от Уилям Милър, и Божии служители бяха издигнати в духа и силата на Илия, за да прогласяват вестта.“ Ранни писания, 233.

През 1863 г. милеритското движение приключи, когато онези, които по-рано бяха в движението, основаха Църквата на адвентистите от седмия ден. Когато започнаха да съществуват като църква, движението приключи. То приключи, когато те убиха Моисей, както е представено в „седемте времена“ на Левит двадесет и шеста глава, и когато едновременно с това убиха Илия, вестителя, който бе представил на движението „клетвата“ на Моисей. И Моисей, и Илия бяха убити през 1863 г. и не трябваше да бъдат възкресени до времето след 11 септември 2001 г., когато Бог върна движението Future for America към старите пътеки.

„Future for America“ разпозна 11 септември 2001 г. като настъпването на третото горко, а онова, което утвърждава това отъждествяване на ислямската атака от 11 септември, бе историята на първите две горко, както бе определена от милеритите и както е конкретно представена и на двете пионерски карти от 1843 и 1850 г. Като се върна към милеритската история, за да утвърди съвременната роля на исляма, Господ тогава отвори разбирането на „Future for America“ за „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава, които са графично представени и на двете карти в централната колона. И на двете карти средоточният център на централната колона е кръстът. Когато Бог ръководеше съставянето и на двете Авакумови таблици, Той се погрижи „клетвата“ на Мойсей, „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава, да бъде центърът на всички останали пророчески илюстрации и на двете таблици да поставят Христос в самия център.

Това съответстваше на един период от време, посочен в друго пророчество, което бе изтъкувано от Гавриил в девета глава на Даниил и което установяваше, че Христос ще потвърди завета с мнозина за една седмица.

И той ще утвърди завета с мнозина за една седмица; а в средата на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът; и поради разпространението на мерзостите ще я направи пуста, до самия свършек; и определеното ще се излее върху запустителя. Даниил 9:27.

Пророческата седмица е две хиляди петстотин и двадесет символични дни, и пророчеството, което Гавриил обясняваше, посочваше, че в „средата“, или в центъра, на тези две хиляди петстотин и двадесет символични дни Христос щеше да бъде разпнат. Христос е центърът на „двадесет и пет и двадесет“ и в двете таблици на Авакум, а също и на седмицата, през която Той потвърди завета с мнозина.

През 1863 г. адвентизмът започна като църква, а милеристкото движение, което бе овластено с духа на Илия, бе убито. Милеристкото движение разбираше, че в контекста на седемте църкви от Откровение те са били Филадельфийската църква. Онези, които се

отделиха от тях след Голямото разочарование от 1844 г., тогава бяха определени като лаодикийци. През 1856 г. Джеймс Уайт започна поредица от статии в Review and Herald, в които посочваше, че движението, започнало като Филаделфия, е станало Лаодикия и че членовете тогава трябва да потърсят лекарството, предложено на Лаодикийската църква. През същата година, в същото издание, Джеймс Уайт публикува поредица от статии, написани от Хайръм Едсън, относно пророчеството за две хиляди петстотин и двадесетте години от Левит двадесет и шеста глава. Статиите така и не бяха завършени.

Когато Господ поведе движението на Future for America обратно към старите пътеки след 11 септември 2001 г., статиите на Едсън бяха преоткрити и за пръв път в историята и двата периода от по две хиляди петстотин и двадесет години бяха разпознати като две проклетия — едното срещу северните десет племена, а другото срещу южните две племена. Милър бе идентифицирал седемте времена срещу южното царство Юда, но Едсън идентифицира седемте времена срещу северното царство Израил. Future for America видя, че и двата периода следва да бъдат приложени. Когато двете разпръсвания се съчетаят, те произвеждат пророческа светлина, която никога не бе разпозната нито от Милър, нито от Едсън.

Когато след 2001 година Господ върна Future for America към старите пътеки, „клетвата“ на Мойсей отново оживя и се изправи на нозете си. Вестта, свързана с „клетвата“, тогава бе представена от вестителите на третия ангел така, както бе представена и предобразена от вестителите на първия ангел. Future for America бе движението, което прогласяваше вестта, представена чрез „Мойсей“, в силата на „Илия“, и Илия ясно даваше свидетелството на Мойсей до завършека на поредица от представяния, озаглавена „Таблиците на Авакум“, която приключи около 2012 година. Когато тази поредица от представяния завърши, звярът от бездната се възкачи, за да воюва против Мойсей и Илия. Тази война започна, когато Future for America реши да прекрати делото, което вършеше от 1996 година, и да започне училище, което в гордостта си нарече The School of the Prophets. По-добре би било да нарече това училище училище на лъжепророците!

Хаосът и объркването, които последваха, когато училището започна да допуска онези, които никога не бяха потвърдени от Господа като Негови вестители, да въвеждат собствените си идеи, завършиха със смъртта на Future for America на 18 юли 2020 г. В този момент Мойсей и Илия бяха убити по улиците.

И когато свършат своето свидетелство, звярът, който излиза от бездната, ще воюва против тях, ще ги победи и ще ги убие. И трупове им ще лежат по улицата на великия град, който духовно се нарича Содом и Египет, където и нашият Господ бе разпнат. Откровение 11:7, 8.

Свидетелството, което е достоверно, е свидетелството, което приключи с края на поредицата, озаглавена „Таблиците на Авакум“. Тогава звярът нападна. Нямам никаква представа кой следва тези настоящи статии, но предполагам, че той се състои в същата степен от враговете на Future for America, както и от онези, които все още се опитват да се примирят с разочарованието от 18 юли. Затова очаквам, че онези, които попадат в

категорията, която определям като врагове, ще посочат колко угоднически към самия себе си изглежда в техните очи това приложение на пророческата история. Нека бъде така. Времето е твърде кратко, за да се преструваме, че историята на Future for America не е ясно определена като движението, което е било предобразено от милеритското движение, и е твърде кратко, за да се преструваме, че несъвършеният човешки вестител на Лаодикия, издигнат да поведе в това движение, не е бил предобразен от Уилям Милър.

Милър беше филаделфиец, а аз дойдох в адвентизма от света през 1975 г.; следователно съм признат лаодикийски адвентист. Историята на моя живот свидетелства за този факт. Казвайки това, милостивият Бог на небето наскоро ме настави да изложа писмено вестта, която Той сега разкрива, и да я изпратя до църквите. Неговото наставление дойде с обещанието, че когато Той възкреси Мойсей и Илия, те ще бъдат възкресени като филаделфийци, а не като лаодикийци. Движението, започнало в историята на милеритите, беше времето на Филаделфия, което в крайна сметка премина в Лаодикия през 1856 г., когато започна процеса на своето отхвърляне на основите, положени от милеритите. Отхвърлянето започна с оставянето настрана на новото развитие на светлината, предложено чрез перото на Хайръм Едсън. Седем години по-късно, през 1863 г., движението на Илия, което беше представило вестта на Мойсей, беше убито. В същото време, когато движението беше убито, беше въведена църква, която да замени движението. Мойсей и Илия бяха убити в началото на адвентизма и бяха убити отново в края на адвентизма.

При завършека на пророческата Лаодикия, през 1989 г. видението за реката Хидекел бе разпечатано и започна едно движение, родено от лаодикийска майка. Господ не бе изненадан и знаеше, че ще завърши Своето дело на трите ангела така, както го бе започнал. Той щеше да го завърши с движение от филаделфийци, точно както го бе започнал; и за да стане това, движението, което по рождение бе лаодикийско, трябваше да бъде убито и възкресено като филаделфийци. Така движението, което бе изведено от лаодикийската църква, щеше да стане осмият, който е от седемте, в самата история, в която тройният съюз щеше да стане осмият, който е от седемте. И в същата тази история рогът на републиканизма също ще преживее възкресение на осмия, който бе от седемте и бе убит от „уокизма“ на Египет и Содом; но тази пророческа линия ще бъде разгледана по-късно в статиите.

И мнозина от племената и родовете, и езиците, и народите ще гледат мъртвите им тела три дни и половина и няма да позволят мъртвите им тела да бъдат положени в гробове. И живеещите на земята ще се радват заради тях, и ще ликуват, и ще си разменят подаръци един на друг, защото тия двама пророци измъчваха живеещите на земята. А след три дни и половина дух на живот от Бога влезе в тях, и те се изправиха на нозете си; и голям страх падна върху онези, които ги гледаха. Откровение 11:9–11.

„Future for America“ не бе положено в гроба; то просто лежеше на улицата, където бе убито, докато враговете му се радваха на привидната му смърт. И все пак „след три дни и половина в тях влезе жизнен дух от Бога, и те се изправиха на нозете си“. Време вече няма; следователно трите дни и половина са символ на хиляда двеста и шестдесет дни или години,

които в Откровение 12:6 и 14 представляват пустинята, където светилището и войнството бяха потъпкани. Ако бяха положени в гроба, те не биха били на улица, където да могат да бъдат потъпкани. Потъпкването на „Future for America“ не е само символичен период, но е и символичният период на вестта за „седемте времена“, представена чрез клетвата на Моисей.

И ще паднат от острието на меча и ще бъдат отведени в плен между всичките народи; и Йерусалим ще бъде тъпкан от езичниците, докле се изпълнят времената на езичниците. Лука 21:24.

Има три периода, през които Ерусалим е бил тъпкан. Първо — от Вавилон, от 677 г. пр. Хр. до 607 г. пр. Хр. Второто потъпкване беше от езическия Рим — от 66 г. сл. Хр. до 70 г. сл. Хр. Третият път беше от духовния Рим — от 538 до 1798 г. Потъпкването на Ерусалим от езичниците, посочено в Лука двадесет и първа глава, бяха хилядата двеста и шестдесет години на папското управление. Откровение единадесета глава, където намираме свидетелството на Моисей и Илия, започва с посочването на този период от време.

И ми се даде тръстика, подобна на жезъл; и ангелът застана, казвайки: Стани и измери Божия храм, и олтара, и онези, които се покланят в него. Но двора, който е вън от храма, остави вън и не го измервай; защото е даден на езичниците; и те ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца. Откровение 11:1, 2.

Заповедта към Йоан да измери храма и покланящите се в него представлява откриването на съда през 1844 г., защото предходните два стиха посочват, че Йоан е преживял горчивината на Великото разочарование през 1844 г.; след това, след като му е казано, че трябва отново да извърши делото по прогласяването на вестта, първият стих на единадесета глава показва, че съдът току-що е започнал.

„Настъпило е времето, когато всичко, което може да бъде разклатено, ще бъде разклатено, за да останат онези неща, които не могат да бъдат разклатени. Всеки случай идва на преглед пред Бога; защото Той измерва Божия храм и поклонниците в него. „Това казва Оня, Който държи седемте звезди в десницата Си, Който ходи посреди седемте златни светилника: Зная твоите дела. . . . Но имам нещо против тебе, защото си оставил първата си любов; затова спомни си откъде си паднал, и се покай, и върши първите дела; иначе ще дойда при тебе скоро и ще отместя светилника ти от мястото му.“ „Покай се; иначе ще дойда при тебе скоро и ще воювам против тебе с меч на устата Си. Който има ухо, нека слуша какво говори Духът към църквите: На онзи, който победи, ще дам да яде от скритата манна и ще му дам бяло камъче, и на камъчето — написано ново име, което никой не знае, освен онзи, който го получава.““ The 1888 Materials, 1116.

Тъй като Йоан представя началото на следствия съд през 1844 г., на него му се казва да остави външния двор на храма, защото той е даден на езичниците, които ще тъпчат светия град хиляда двеста и шестдесет години. Двадесет и първа глава на Лука посочва, че езичниците ще тъпчат Ерусалим, докато се изпълнят „времената“ на езичниците. Йоан в единадесета глава току-що е посочил, че времето на потъпкването на Ерусалим от

езичниците е историята от 538 до 1798 г. Йоан определя този период два пъти в дванадесета глава като пустинята, период от време, в който църквата побягна, за да избегне гонението, причинявано от папата.

Когато Мойсей и Илия бъдат убити и оставени на улицата, за да бъдат тъпкани в продължение на три дни и половина, трите предходни истории, в които Йерусалим бе потъпкван, трябва да се разбират като предобразяващи този период от време. В Лука 21 езичниците щяха да тъпчат светия град, докато не се изпълнят „времената“ на езичниците.

По този начин Лука посочва повече от едно време на езичниците, но ние знаем, че времето на езичниците се изпълни през 1798 година. Първото „време на езичниците“ започна през 723 г. пр. Хр., когато северното царство на Израил беше потъпкано от Асирия. Това потъпкване постави началото на тъпчене от езическа сила и продължи до 538 година, когато папската власт пое това дело и го продължи до 1798 година. Езичеството разпръсна и потъпка буквалния Израил, а папството разпръсна и потъпка духовния Израил. „Времената“ на езичниците представляват две хиляди петстотин и двадесетте години от Левит двадесет и шеста глава, които представляват два периода на потъпкване. Първият беше осъществен от езичеството, представено от Асирия, после от Вавилон, а след това от езическия Рим. След това втората запусителна сила, която Милър определи в свещената рамка на пророчеството, която той използваше, беше папството, което щеше да продължи потъпкването до 1798 година. Потъпкването както от езичеството, така и от папството е именно въпросът, който е повдигнат в небесния диалог, пораждащ отговора, който е основата и централният стълб на адвентизма.

Тогава чух един светец да говори; и друг светец рече на онзи светец, който говореше: Докога ще трае видението за всекидневната жертва и за престъплението, което докарва запустение, така че и светилището, и множеството да бъдат потъпквани? И той ми каза: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти. Даниил 8:13, 14.

Ангел Гавриил и други ангели доведоха Милър до разбирането, че „ежедневната“ представлява езичеството, а „мерзостта на запустението“ представлява папството. И езичеството, и папството щяха да тъпчат светилището и воинството. Следователно „времената“ на езичниците, за които говори Лука, са двата периода на тъпчене от по хиляда двеста и шестдесет години, които заедно съставляват седемте времена от Левит двадесет и шеста глава.

Вестта за „клетвата“ на Мойсей бе убита през 1863 г., заедно с вестителя Илия, който бе представил вестта на Мойсей. Както вестта на Мойсей, така и вестителят Илия бяха възкресени след 11 септември 2001 г. След като вестта на Мойсей отново бе прогласена от Илия, фактът, че и двамата бяха убити, а след това оставени на улицата и непогребани в продължение на хиляда двеста и шестдесет дни, е пряка връзка с вестта за „седемте времена“, която Даниил нарича „клетвата“ на Мойсей. Движението и вестителят, които повтарят Илиевата вест на Мойсей, както са представени в образ от Милър и милеристите, в крайна сметка ще се изправят на нозете си и ще бъдат възкресени.

А след три дни и половина дух на живот от Бога влезе в тях и те се изправиха на краката си; и голям страх обзе онези, които ги гледаха. И чуха силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тук. И те се възнесоха на небето в облак; и враговете им ги гледаха.  
Откровение 11:11, 12.

Ще разгледаме тази истина в следващата статия.